

begynder med at synes, at dets let ikke er saa dejligt, men de bliver der alligevel, og det ender med, at de har Udbytte af deres Udholdenhed. Jeg er ikke sikker paa, at Lovforslagets Paabud, at Undervisningen skal være helt gratis, er pædagogisk klogt. Det er ikke en Side af Sagen, som jeg tillægger nogen finansiell Betydning, men jeg tillægger det nogen Betydning — det gælder naturligvis mindre, naar Undervisningen er obligatorisk —, at de, der melder sig til den, har bragt et lille Offer.

Men jeg kommer tilbage til § 6. Der staaer, at man skal have nogle Mulkt- og Straffebestemmelser. Den højtærede Undervisningsminister vilde ikke være med til Mulkter for Ungdommen af den Grund, jeg allerede har nævnt, at den nok vil komme. Valget er ikke saa svært. Saa skal disse Mulkt- og Straffebestemmelser vel gaa ud over dem, der har Medbestemmelseret over den danske Ungdoms Tid. Jeg ved ikke, hvorledes man har tænkt sig dette. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Undervisningsminister ikke holdt af at fastsætte disse Straffebestemmelser, det vilde heller ikke blive nogen fornøjelig Bestilling at udsende et Cirkulære om, hvordan de, der er med til at hindre, at § 6 gennemføres fuldt ud, skal straffes. Jeg tror, man der vil komme ind i Vanskeligheder, som man i dette Øjeblik ikke ganske kan overse. Derfor vil jeg meget fraraade, at man fortsætter ad den Vej.

Jeg kan godt slutte mig til de ikke faa kønne Ord, der er sagte til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) for hans varme Interesse for denne Sag; den tror jeg ogsaa paa. Men ikke des mindre har jeg den Opfattelse, at dette Lovforslag ikke er kommet frem i nogen god Stund. Det ærede Medlem har ikke haft noget lyst Øjeblik, da han var med til at udarbejde dette Lovforslag og til at fremsætte det, og jeg er overbevist om, at han vilde have gjort denne Skolesag en ganske overordentlig stor Tjeneste, hvis han, i Stedet for alene at henvende sig til sine Partifæller for at faa dette Lovforslag fremsat, i Kraft af det gode Samarbejde, der tidligere har været mellem de forskellige Partier, havde søgt Samarbejde med de andre Partier for at opnaa Enighed om et Lovforslag, der kunde fremskynde det Tempo, i hvilket denne Skole er gaaet frem. Og der har jo været Velvillie fra alle Kanter, det viser Bevillingerne. Vi er begyndt med 15,000 Kr. anslaaet paa Finansloven, de er forøgede til 25,000 Kr. Der er givet en ekstra Bevilling til Agita-

tion til Foreningen for denne Sag, og Procenten er hævet fra 50 til 75. De Ofre, der skal bringes, er altsaa meget smaa, men det er nu en Gang saa, at de Hunde, der skal jages i Skoven, plejer ikke at fange mange Harer, og de Skoler, man skal oprette ad Tvangsvejen, plejer heller ikke at udrette overmaade meget godt.

Vilhelm Rasmussen: Der er i denne Sag, som det saa tidt gaar, fra alle Sider udtalt megen Velvillie overfor selve Tanken, men naar man ser lidt nærmere paa, hvordan det forholder sig med Realiteterne, viser det sig, at Velvillien er af en ret kølig Beskaffenhed. Det har ikke blot det ærede Medlem, der nylig havde Ordet (Laursen), men ogsaa andre Medlemmer lagt for Dagen, idet de alle klager over, at Tidspunktet for dette Lovforslags Fremsættelse er uheldigt. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) begrundede denne Tanke paa sin Vis, nemlig derved, at vi har saa meget andet at bestille paa Grund af de store Begivenheder, vi oplever, og naar Krigen er forbi, vil vi ogsaa faa saa meget andet at bestille. Derfor mente han, at det var urigtigt at fremme dette Lovforslag nu. Jeg vil tillade mig ud fra disse Forudsætninger at slutte omvendt: Netop fordi Verdenskrigen har paakaldt saa store Evner og saa megen Dygtighed, og netop fordi vi alle sammen indser, at man efter Verdenskrigen i allerhøjeste Grad har Brug for at have et dygtigt Folk med stor produktiv Evne, er det af allerstørste Betydning hurtigt at fremme denne Sag. Det er den Slutning, der kan drages ud fra de Præmisses, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds har opstillet. Det er i Almindelighed, netop fordi vi alle ser de store Vanskeligheder, vi som alle Folk staaer overfor, af den allerstørste Betydning, at man med Iver fremmer Folkets Opdragelse paa enhver Maade, og enhver Bestræbelse for at sinke Fremskridt paa Opdragelsens Omraade er i Virkeligheden, selv om man har de smukkeste Hensigter, en kulturfjendsk Bestræbelse. Derfor er jeg heller ikke imponeret af, at det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) siger, at Tidspunktet er uheldigt, tværtimod, det er en Sag, man bør fremme, naar den er blevet forelagt, og efter min Mening skylder vi alle og hele det danske Folk det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) overordentlig megen Tak, fordi han i saa mange Aar og med saastor Energi har taget sig af dette specielle Spørgsmaal, Ungdomsskolen.